177. Svetlobna vera in slepa vera

1 Lazar je rekel: »Da, sicer razumem, kaj si hotel s tem povedati, toda v meni še vedno ostaja skrita misel, o kateri še ne vem prav; kam in kako z njo. Je torej treba vse tiste ljudi, h katerim pride veliko razodetje neposredno, imeti za sojene? In ali so deležni blagoslova velikega razodetja le tisti, ki so ga deležni posredno, torej zgolj po veri?
2 Nosilci razodetja so torej vendar veliko na slabšem, ker so bili že po svojem izvoru boljši in čistejši ljudje, ter so zmogli sprejeti in prav razumeti visoko in veliko razodetje. Pravi povsem svetni ljudje ne bi sami po sebi nikoli razumeli velikega razodetja, ker ne morejo razumeti niti najmanjšega, ampak stojijo ob njem kakor kure, ko vidijo švigniti blisk iz oblaka.«
3 Jaz sem rekel: »Kdo pa pravi, da je treba nosilce velikega razodetja imeti za sojene? Jaz vendar že vem, koga naj izvolim za poglavitnega nosilca velikega razodetja, da to njemu samemu ne bi škodovalo!
4 Mojzes je bil gotovo nosilec zelo velikega razodetja; toda pod njim so bili mnogi, ki so bili razodetja deležni le posredno in so bili nazadnje kljub temu veliko trdnejši v veri kakor Mojzes sam, ki sam pri sebi ni zaupal obljubi, da bom dal Izraelcem obljubljeno deželo, kjer tečeta med in mleko. Ker pa Mojzes tej obljubi ni povsem zaupal, je obljubljeno deželo sicer smel videti z visoke gore, sam pa ni smel vanjo.
5 To pa več kot dovolj dokazuje, da noben nosilec kakršnega koli razodetja ni bil nikoli vezan in bo odslej še manj, ampak ostaja zmeraj povsem svoboden v veri in ravnanju, zaradi katerega edinega bo tudi postal blažen; kajti blažen ne bo zato, ker je nosilec razodetja, temveč le, če bo zaupal razodetju in po njem živel.
6 Enako je tudi z vsemi vami. Zaradi Mojih dejanj ste zdaj seveda bolj prisiljeni verovati, da sem Jaz Kristus in da so Moje besede Božje, kot bodo prisiljeni to verovati tisti, ki bodo dobili evangelij le po vašem ustnem izročilu; zato pa boste še zelo dvomili o Meni, to pa bo priložnost, da se sami okrepite v veri. Če bo pastir udarjen, se bodo ovce razbežale in se daleč razkropile; toda ob pravem času jih bom znova zbral in okrepil v veri. Tako torej noben nosilec nobenega resničnega razodetja ni sojen. Prvič, je tak človek vedno od zgoraj, in mu ne more povzročati posebne prisile nobeno razodetje že zato, ker je njegova duša na neki drugi zemlji že opravila preskus mesenega življenja in je zato gotovo tudi veliko solidnejša in kompaktnejša kakor duša te zemlje, ki se je šele komaj izoblikovala; in drugič, takšni preroški duši so naložene tudi večje preizkušnje vere kot kakšni tuzemski, pogosto le preveč lahkoverni duši. Tuzemski duši zadošča že beseda in komaj potrebuje znamenje. Toda duše, ki so od zgoraj, potrebujejo več; stežka namreč verujejo in zato potrebujejo tudi močnejše in večje dokaze, dokler trdno ne verjamejo in so iz vere zelo dejavne.
7 Da, če bi zdaj odšel recimo v Perzijo, Indijo, v Atene ali tudi v Rim in bi tam naredil takšna znamenja, kakršna sem pri vas, si tam noben človek ne bi upal storiti nič

drugega kot tisto, kar bi Jaz zapovedal. Takšne povsem zemeljske duše bi bile očitno najbolj ujete in potem bi bila preizkušnja njihove svobodne volje za dolgo končana. Toda vam Moja znamenja niti najmanj ne škodijo, ker nikakor niste lahkoverni; preden vas kdo pripravi do trdne vere, mora že veliko narediti pred vašimi očmi in še celo potem ste polni najrazličnejših dvomov in hitro vprašate zdaj to, zdaj ono. Kdor pa počne to pred Menoj, nima prisiljene vere, ampak svobodno; zahteva namreč popolno spoznanje in hoče razumeti to, kar veruje, in česar ne spozna in ne razume, tudi ne verjame.
8 Najboljši dokaz za to je, da moram v isti sapi obravnavati in razlagati to, kar od Mene slišite. Saj vendar veste, kdo sem Jaz, in Mi lahko verjamete, kar vas učim, ne da bi bilo treba to nenehno posebej razlagati. Toda tega ne storite in ste Mi že nekajkrat pokazali, da Mi pogosto tudi glede kakšnega povsem skrivnega nauka niste verjeli in ste Mi v obraz povedali, da je to trd nauk; in ni še minilo sedem dni, ko ste Me vsi zapustili, in to tudi zaradi naukov, ki jih niste razumeli.
9 Iz tega pa izhaja, da so vaše duše pravzaprav krepkejše kot duše otrok tega sveta. Takšni ljudje, kakršni ste vi zdaj, bodo vedno živeli na tej zemlji; Jaz jih bom prebudil in tudi njim, tako kot vam, dal notranjo besedo duha iz Sebe in oni bodo otroke te zemlje poučili, s tem pa bo povsem ohranjena njihova svobodna volja. Toda učitelji si zaradi tega ne smejo domišljati, da kot učitelji in modreci pri Meni štejejo več kakor otroci te zemlje. Pri Meni bo zmeraj veljalo: pustite te male priti k Meni in ne branite jim! Kdor ne postane kakor ti otroci, ne bo vstopil v Moje kraljestvo, kajti njim pripada in zaradi njih je narejeno. Kdor pa je moder in zato učitelj in pri tem od vsega srca ponižen in krotak, bo nekoč prebival tudi sam tam, kjer bom Jaz pravi Oče med Svojimi otroki, od vekomaj do vekomaj!«
10 Ko so vsi učenci slišali te nauke, so molčali in niso vedeli, kaj naj Mi odgovorijo.

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 6